

El POUM i la manca de projectes estratègics

Aquesta setmana, i després de més de tres anys de feina, el POUM arribarà al ple de l'Ajuntament de Manresa per a la seva aprovació inicial. Enrere queden mesos de treball intens, tant de l'equip redactor com dels tècnics municipals, prop d'una vintena de reunions de la comissió de seguiment formada per totes les forces polítiques del consistori, desenes de trobades amb veïns i particulars i algunes reunions amb un comitè format per diversos representants del teixit associatiu i econòmic de la ciutat. Un esforç ingent en el qual, des d'ERC, hi hem participat de manera incansable des del primer dia.

El resultat, però, no ens satisfà. Més enllà d'estar d'acord amb un POUM que no preveu grans creixements en el futur proper de la ciutat i que aposta per una Manresa compacta, creiem que queda curt en la definició d'uns objectius clars i uns projectes estratègics potents amb prou entitat per crear noves centralitats d'activitat com poden ser l'entorn de la Cova, la zona de Manresa Alta, la Pirelli o l'avinguda dels Països Catalans.

En el cas de la Cova, i amb l'objectiu de Manresa 2022, hauria estat bo aprofitar per transformar aquest sector de la façana sud dotant-lo de serveis de suport al santuari i, sobretot, per obtenir l'espai públic necessari per millorar-ne els accessos i connectar-la millor amb el seu entorn. Més enllà d'això, el POUM el defineix com un gran parc, amb unes expropiacions i unes obres d'urbanització d'un cost altíssim i que hauran d'anar a càrrec de les arques municipals. El mateix passa en altres sectors de transformació com la zona de la Pirelli on una zona d'usos mixtes lligada a la connexió del passeig del Riu amb Sant Joan de Vilatorrada resoldria el tap actual i permetria crear un pol potent per a la tan necessària reindustrialització i creació de llocs de treball. Un cas similar és el de Manresa Alta, un àmbit estratègic per recosir la ciutat, actualment fragmentada pel pas del tren.

Però, més enllà de posar sobre la taula aquestes actuacions de transformació, hauria estat imprescindible teixir acords i convenis amb totes aquelles administracions, entitats o particulars que en tenen la titularitat i la capacitat per dur-les a terme. Perquè només amb la complicitat de tots els agents implicats podrem tenir la capacitat de transformar la ciutat per millorar la qualitat de vida dels manresans.